

LBRIS

We know
books

Vasile Iftime

Дети

la ferestre, scutece albe

Cuvânt înainte de Ion Pop

E I K O N

București, 2022

Dacă vrem noi mâine va ninge
dacă vrem noi acum va începe să ningă
peste odessa peste kiev se sparg fulgi mari și ninge cu
așchii
să iasă copiii în parcuri
oamenii de zăpadă se topesc primăvara
oamenii de oțel vor fi ridicați pe soclu
de acolo de sus altfel se vede
altfel se aude

dacă vrem noi vom săpa tranșee
multe tranșee
așa cum faceți voi primăvara pe câmpuri
un cartuș va rodi o sută de cartușe
mii de cartușe
scoateți-vă copiii la cules
pâinea are gustul prafului de pușcă
vor mânca pe îndestulate până vor face bum

bum bum se aude de peste nistru
de peste prut

copiii noștri se bat cu perne în cer

dacă vrem noi pur și simplu
îmbrăcăm îngerii în salopetă roșie și îi punem să cânte în
somn
dacă vrem noi
dacă vrem noi

ruleta alege din doi în doi

din doi în doi

legați la ochi

țintim mai sus

ultimul glonte pentru iisus

We know
books

dacă vrem noi peștii noștri mari vor înghiți peștii voștri
mici

păsările noastre cu ciocurile ascuțite vor ucide păsările
voastre în zbor

furnicile noastre cu trei capete vor devora furnicuțele
voastre

dacă vrem noi îi dăm poruncă lui noe să-i primească în
barcă

doar pe cei ce știu să-și țină respirația și să mânuiască
trăgaciul

dacă vrem noi

vom face ca mingea aceasta albastră să se rostogolească
să facă bum

Îngerii celor ce nu mai sunt
trec pe lângă noi și nu ne băgă în seamă
bocancii lor grei defilează în inimile noastre
și nu-i simțim
mantaua soldățească înfășoară frigul
copca închide nelocuirea până sub bărbie
căciula cu căptușeală sintetică ascunde semnul
în frunte
steaua roșie
cât un felinar
deschide drumul
îngerii celor ce nu mai sunt fac schimb de aureole
și armura este un fel de arcă spune melcul
inima lui stalin în dreptul inimii îngerului

Îngerii celor ce nu mai sunt
tremură când bate vântul de la răsărit
când aud focuri de armă tremură
trec pe lângă noi și nu se opresc
în tranșee este mai bine
în pridvorul bisericii dumnezeu numără bătăturile
palmelor
și iartă
îngerii fără mâini trec pe lângă noi și merg mai departe
sufletele îngerilor ce nu mai sunt
smulg cuiele grenadelor cu dinții
le înghit
apoi se îmbrățișează

În tranșee precum în pridvorul bisericii
dumnezeu pansează inimi

vine o vreme când va alege oile de capre

îngerii noștri în noi ca într-o saună
le este bine

îngerii celor ce nu mai sunt
în visele celor ce nu mai sunt
cu pușca în mână
cu gamela în mână

nevoia de-a umple golul ține de adâncimea nelocuirilor
dintr-un ghemotoc de carne fumul urcă la cer ca o ispitire
cine îl judecă pe cain se judecă pe sine

un înger a scăpărat cremenea
altul a gătit vânatul

dumnezeu și-a anunțat prezența la cină

Despre ce război vorbiți risipitorilor
îngerii celor ce nu mai sunt se pregătesc de ospăț

ieșiți din cochiliile voastre

și cuiele au dreptul la viață
sângele omului singur nu îngăduie ruginirea
vor prinde rădăcini adânci
vor înmuguri

dumnezeule
palmele tale peste palmele mele pline cu poame

despre ce război vorbiți
ospătați-vă
mâine e rândul vostru

fiecare înger își va duce în spate îngerul
și o desagă de lemne

Ninge în pântecul femeilor tinere
semn de belșug anul acesta

se așterne omătul până la brâu
ascultăm crivățul

în curând se vor naște oameni de zăpadă

îngerii oamenilor de zăpadă nu se topesc
sângele lor ca în prima noapte de dragoste

când depinzi de un strop de rouă nu poți refuza libertatea
dumnezeule
sângele oamenilor de zăpadă este sângele tău

urma pașilor lor în urma pașilor tăi
caligrafiind
învierea